

L'autor demana una reacció cívica contra el 'manifesto' que impulsa el nacionalisme espanyol i que, al seu parer, intenta atemorir

Joan Puigcercós
President d'Esquerra

Sumar pel català

El present i el futur del català serà bo en la mesura que canviem d'actituds com a institucions i com a ciutadans. Tenim més instruments que mai, si bé és cert que hem abaixat la guàrdia i ha aparegut la desmoralització davant l'empenta de la dimensió global de la cultura i la llengua espanyoles. El *manifesto* que impulsa el nacionalisme espanyol intenta atemorir-nos més encara i deixar-nos sense capacitat de reacció. Per això necessitem un revulsiu a tots nivells: governs, partits, agents socials i ciutadania. Començant per la llei d'educació i acabant per la nostra actitud cada dia quan sortim de casa.

La importància de la llei d'educació (LEC) és cabdal per consolidar un model d'èxit com la immersió lingüística i el model d'escola catalana que rep les atzagaiades dels ministeris de Madrid de les diferents èpoques i colors, a més d'un estat d'opinió de criminalització constant de la premsa d'aquella ciutat. D'aquí la importància que utilitzant una de les poques eines que van sobreviure a la retallada del nou Estatut puguem blindar per llei tot allò que

els reials decrets intenten reduir i suprimir.

No deixa de ser preocupant, i és un símptoma de la situació actual, el fet que quan el govern de Catalunya planteja el nivell C de català per impartir classes a les universitats del Principat, dues universitats s'hi neguin, i la reacció sigui tan tova per no dir inexistent. Però no es pot defallir en el model educatiu i tenim també el repte com a partit de plantejar el debat i l'empenta necessària perquè es produeixi una reacció de caràcter cívic.

És vital que també als mitjans de comunicació fem un esforç per millorar la qualitat del nostre català i que TVC i les emissores de la Generalitat encapçalin un model de millora de la llengua i puguin arrossegar la resta de mitjans públics i privats que utilitzen sempre o parcialment la llengua catalana. Perquè una cosa sí que puc compartir amb les controvertides declaracions del secretari general de CiU, Felip Puig: cal fer un esforç perquè els professionals parlin millor la llengua. L'altre gran esforç que ha de fer el govern, i s'ha avançat prou, és amb les noves tecnologies, internet,

blasmar aquells que fan l'esforç de parlar català. Va intentar-ho arreglar però ho va empitjorar quan es va manifestar com una persona no integrista perquè a molta gent de Catalunya els parlava en castellà. Crec que les dues actituds que reflecteix són un dels principals obstacles per avançar i sobretot que qui sol practicar-les coincideix amb el discurs pessimista sobre el nostre futur com a poble.

Malauradament és així, estic cansat de veure catalans empenyats amb tot i tothom, falsament radicalitzats, que ho veuen tot negre però que de seguida es passen a la llengua castellana, sovint no cal ni que els interpel·lin en castellà, només els cal veure si parlen amb un cambrer, un dependent o una persona d'origen africà o llatinoamericà. Aquesta és la Catalunya reactiva. La que no avança, la que sempre es lamenta però abandona la llengua cada dos per tres mentre exigeix dicció i vocabulari a aquell que s'esforça a parlar català.

El govern ha de posar més intensitat i més desfici en el procés de normalització, sens dubte la feina és sempre perfectible. Però hem de canviar l'estat de consciència com a ciutadans i societat, l'actitud dels que defensem la llengua ha de ser constructiva i positiva i sempre d'inclusió. Aquesta era la línia que el dijous passat la Plataforma per la Llengua va exhibir a l'Ateneu Barcelonès en la presentació del manifest: fer de la llengua un element d'inclusió i suma, perquè com molt bé va dir un dels presentadors ens fem catalans parlant català. Però per fer això cal que quan algú vulgui parlar català a l'altra banda hi hagi algú que li contesti en català i l'anhel d'una llengua ben parlada deixi pas a la voluntat de sumar, és a dir, de fer país. ■

Un acte pel català a Barcelona ■AVUI

telefonía mòbil..., però anem molt coixos en videojocs i programari i és aquí on els adolescents socialitzen l'ús habitual d'una llengua.

Però si en alguna cosa no puc estar d'acord amb el dirigent convergent és a